

Valglisterne ikke vare i Orden. Jeg skal saaledes nævne, at i 1866 valgtes Jakob Jensen i Mariager med 5 Stemmers Majoritet, og der klagedes bl. a. ogsaa over, at Valglisterne ikke vare i behørig Orden. S. A. Hansen, som var Ordfører for den Afdeling, der behandlede dette Valg, siger herom Spalte 36 i Folketingstidenden: „Dette Punkt har Afdelingen imidlertid været enig om at anføre for intetbetydende, da det ved mange Lejligheder i flere Aar er vedtaget her som noget, Folketinget gaar ud fra, at Valglisterne, naar de have været udlagte i rette Tid, og ingen Indsigelse er stillet imod dem, maa anerkendes gyldige i det Aar, for hvilket de gælde, uden at det nytter siden at fremkomme med saadanne Oplysninger som dem, der her er Tale om. Med dette Punkt kan Afdelingen altsaa slet ikke besætte sig.“ Valgets Godkendelse blev udsat, men af anden Grund, og det daværende Udvalg, der bestod af Klein, S. A. Hansen, B. Christensen, Nyholm, Madsen og H. Hage udtalte, da det havde afgivet sin Betænkning gennem sin Ordfører Klein, Sp. 1328, følgende: „Udvalget har været enig i den Ansættelse, der allerede tidligere er udtalt her i Salen, at denne Klage ikke er af den Bestaaffenhed, at den kan give Anledning til at foretage videre i denne Henseende, idet det ved mange Lejligheder er gjort gældende, at Valglisterne, naar de have fremligget til Eftersyn i befalet Tid, og naar de Grundringer, som maatte være fremkomne derimod, ere afgjorte, ere at anføre som den endelige Norm for det derefter stedfindende Valg“, og senere udtaler han: medens paa den anden Side Personer, som ikke ere opførte paa Valglisten, ikke kunne komme i Betragtning som Vælgere, selv om det i og for sig er en Fejl, at de ikke ere opførte“, og Klein fortsætter sin Dmtale af Klager over Valglisten med følgende Bemærkning: „Disse Grundringer, som Udvalget ikke har troet at burde stænke noget Hensyn o. s. v.“

1869 valgtes Nyholm i Hjørring mod Knud Dybbroe med kun 4 Stemmers Majoritet. Ogsaa over dette Valg fremsattes en Række Ankeposter. Udvalget, der bestod af Alberti, B. Christensen, Hall, S. A. Hansen, L. C. Larsen, C. B. Nyholm og Høgsbro, oplyser 1) at en Stemme er tilført efter Valgbestyrrelsens, 2) at en Mindreaarig, der stod paa Valglisten, har stemt, 3) at en Mindreaarig synes at have stemt under et andet Navn, 4) at en Fallent har stemt — allesammen for Nyholm. Derjom disse 4 Stemmer skulde fradrages, maatte Lodtrækning have afgjort det nævnte Valg, men trods en Del andre alvorlige Klager ind-

stiller hele Udvalget det nævnte Valg til Godkendelse, og det stete med 56 Stemmer mod 15. Man vil altsaa se, at ogsaa i dette Tilfælde har Folketinget fulgt den Praksis, som Flertallet her tilraader Tinget at følge. S. A. Hansen hævdede den Gang meget stærkt den gældende Opfattelse af de berigtigede Valglisters Betydning, ja han gik endogsaa saa vidt, at han hævdede Berettigelsen for dem, der var gaaede Fallit i Aarets Løb og for straffede Personer til at stemme, naar de blot stod paa Valglisten. 1873 valgtes det nuværende ærede Medlem for Viborg Amts 2 Valgkreds (Klein) i i Aalborg med 9 Stemmers Overtaal. Ordføreren for Afdelingen var det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen). Han hævdede samme Opfattelse, som jeg her har nævnt, og da Dr. Winther og Jacob Madsen tog Ordet for at forandre den Praksis, som Tinget hidtil var slaaet ind paa, optraadte Berg meget bestemt mod dem og udtalte Sp. 53 i Folketingstidenden for 1873—74, efter at han havde anmodet Dr. Winther og Madsen om at stille Forslag til at forandre Valgloven, hvis de ikke vare tilfredse med den Fremgangsmaade, som Folketinget hidtil har fulgt: „Jeg henviser herved ikke alene til de Paragraffer, der handle om Valglisternes Berigtigelse, og som tydelig gaa ud fra denne Forudsætning; men i Valglovens § 21 siges det udtrykkelig, at efter disse Lister foretages alle i Aarets Løb foresaldne Valg til Folketinget, med en enkelt Undtagelse, og dette, der, saa vidt jeg formaar at se, saaledes har faaet et bestemt Udtryk i Valgloven, er efter mit Skøn i god Overensstemmelse med, hvad Sagens Natur og praktiske Hensyn fordre. Det vilde nemlig være aldeles umuligt at henlægge hele den Proces, der i Valgloven er forenklet med Hensyn til Listernes Berigtigelse, Prøvelsen af de Indsigelser, der kunne fremkomme mod de oprindelige Valglistes, til Valgbestyrrelsen ved Valghandlingen; men ei heller lader det sig gøre at henlægge denne Proces til Folketinget“. Det var Bergs Standpunkt i den Sag, og han fortsætter længere med: „Konsekvensen vilde altsaa blive, at den Undersøgelse og Berigtigelse af Valglisterne, som ifølge Valgloven er henlagt til forskellige Myndigheder, vilde blive overført til Folketinget. Man kunde være gaaet denne Vej i Valgloven, men man var ikke gaaet den.“ Ogsaa Bergs Opfattelse af dette Forhold, der flere Gange kom frem her i Tinget under de følgende Valg, er jo meget klar og tydelig. Det nævnte Valg blev forkastet, men af ganske andre Grunde end de Grunde, der